

NUTSSPAARBANK LAATSTELIJK GEVESTIGD IN HET PAND SPOORSINGEL 1

Nutsspaarbank te Wolvega.

Gelegenheid tot ontvangst en bijschrijving van renten op Woensdag 25 Januari voor inleggers wonende buiten Wolvega en op Vrijdag 27 Jan. voor alle inleggers, ten kantore van den Commissaris-Boekhouder

A. RAMBONNET.

Ingelegde gelden met renten op 1 Jan. 1910 f 441128.44.

1 Jan. 1911 f 507002.55.

Bedrag der reserve op " " 1 Jan. 1911 f 13347.66.

Rente 3 1/2 %

Alle werkdagen gelegenheid tot inleg en uitbetaling.

ADVERTENTIE UIT 1911

TOEN NOTARIS RAMBONNET

BOEKHOUDER-BEHEERDER WAS

Handel en wandel van de bank

Het gaat voorspoedig met de in 1853 in Wolvega opgerichte Nutsspaarbank tot er in 1886 een kink in de kabel dreigt te komen. Door een drietal leden wordt bij het departementsbestuur het voorstel ingediend om de spaarbank maar op te heffen. Zij doen dat "onder betuiging van de grootste waardering van het Nut, door deze Spaarbank bewezen, en van den toewijddenden en belangloozen ijver, door de commissarissen en het Bestuur van het Nut, steeds betoond".

In een zeer uitgebreide toelichting proberen de heren duidelijk te maken dat de Nutsspaarbank hier als particuliere bank zijn tijd heeft gehad, nu de Rijkspostspaarbank vijf jaar geleden haar intrede in Wolvega heeft gedaan. Het is één lange tirade van wat er met betrekking tot de solvabiliteit wel niet mis zou kunnen gaan in vergelijking met de van Rijksweg opgerichte bank. Een bank die, wat de handel en wandel betreft, volledig door de Staat gedekt wordt. Wanneer blijkt dat het voorstel, behoudens penningmeester de heer J. Bent, niet door de leden van het bestuur wordt overgenomen, blijft het zoals het is.

Ruim 45 jaar lang ontwikkelt de spaar- en hulpbank zich als een trein tot aan de vooravond van de jaren '30 zich de voortekenen van de crisis beginnen af te tekenen.

De Nutsspaarbank lijdt forse koersverliezen en er is sprake van een niet mis te verstane afname van de spaargelden. Tevens heeft de op veel moderner leest geschoeide Coöp. Boerenleenbank zich intussen ook een vooraanstaande plaats in Wolvega weten te verwerven. Hoe wreed dat misschien ook mag klinken, er moet geconcludeerd worden dat de Nutsspaarbank wat de modernisering betreft de boot heeft gemist door zich alleen te beperken tot het spaarbankboekje.

Op 12 mei 1926 is het bestuur van de Spaarbank er uit en dient bij het Departementsbestuur het voorstel in om over te gaan tot liquidatie van de bank. Het feit echter dat de financiële toestand op dit ogenblik zeer gunstig is en er winst wordt gemaakt is voor het Departementsbestuur en de leden aanleiding om een week later het voorstel met duidelijke meerderheid van stemmen te verwerpen. Twee maanden later komt er toch nog vrij abrupt een einde aan het bestaan van de Nutsspaarbank Wolvega. Naast het aftreden van vier leden van het bankbestuur - waarvoor geen opvolgers gevonden kunnen worden - is het de opgelegde verplichting van het landelijk Maatschappijbestuur om de algemene reserve fors te verhogen, die wellicht de doorslag heeft gegeven.

De bank die met de heer B. van Dijk als boekhouder is gevestigd in het pand Spoorsingel nr. 1, wordt opgeheven. Het aan de inleggers toekomende bedrag ter waarde van f. 168.166,80 wordt statutair afgehandeld en van het behoorlijke voordelig saldo worden nog wat schulden afgelost. Wat overblijft wordt besteed om de hoognodige verbouwing van het Nutsgebouw mede te bekostigen.

Na het verdwijnen van de eigen Nutsspaarbank blijft het een begrip in Wolvega. Het is de bank van het Nutsdepartement Steenwijk, opgericht in 1842, die geleidelijk aan zijn vleugels in deze omgeving uitslaat. Op een gegeven moment leidt dit tot het openen van een bijkantoor in Wolvega. Er wordt zitting gehouden in het Nutsgebouw. Men kan daar dan op één vaste dag in de week terecht om geld op het spaarbankboekje te laten zetten of er af te halen.

Zo rond 1950 gaan er binnen het Departement Wolvega stemmen op om weer een eigen spaarbank op te richten. Het bestuur is er van overtuigd dat de opheffing van de bank in 1926 niet in het belang van het departement is geweest en wil trachten “deze mooie instelling voor ons departement te doen herleven”. Het plan kan echter de instemming van de landelijke Nutscommissie voor het Spaarbankwezen niet wegdragen, gelet op de dan heersende tijdsomstandigheden. Betwijfeld wordt of de nieuwe Nutsspaarbank wel binnen afzienbare tijd

tot redelijke bloei zal kunnen worden gebracht. Geadviseerd wordt aansluiting te zoeken bij de Steenwijkse Nutsspaarbank. Een advies dat over wordt genomen.

Het is dan de “Stichting Nutsspaarbank Steenwijk” die in 1962 aan de Sleeswijklaan een nieuw bijkantoor opent en waar ons erelid, Sake Bijlsma, de scepter gaat zwaaien.

BIJKANTOOR AAN DE SLEESWIJKLAAN